

[Svend Auken]

så er jeg i hvert fald overbevist om, at statsministeren taler sandhed. Derfor kan der ikke gennemføres noget med perspektiv i før efter et folketingsvalg, men der er da ingen, der forbyder det flertal, der ønsker en perspektivrig ordning, at forberede den situation, og det er det, vi har talt om i dag.

Det er klart, hvis jeg har vist statsministeren for stor tillid, er jeg tilfreds med, at statsministeren er til stede og kan korrigere dette indtryk, men jeg siger bare, at vi holder os til det, der er blevet sagt om denne ting.

Vi synes godt, man kan forberede det, og det har vi også gjort under debatten i dag, hvor det har vist sig, at afstanden er betydelig mindre mellem Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre. Det er ikke et spørgsmål om genplacering, om individuel eller kollektiv ejendomsret, der skiller os i denne situation. I virkeligheden er det, der er tilbage, normalt forhandlingsstof mellem de politiske partier.

Der er større afstand til Socialistisk Folkeparti i forhold til Det Radikale Venstres oplæg, men det er ikke noget imod den afstand, der er mellem såkaldt frivillige skattebegunstigelsesordninger og en forpligtende OD-ordning, der giver reel medejendomsret og reel medbestemmelse.

Jeg vil gerne gentage, hvad hr. Estrup sagde: regeringens oplæg er ikke godt nok. Han tog det mere som udtryk for en psykologisk modningsproces i regeringen end som en endelig afklaring af standpunkterne.

Derfor ser jeg det i dag sådan, som jeg sagde allerede i mit første indlæg, at bortset fra forslaget om medarbejderrepræsentation i bestyrelser, som vi er enige i, og som hele Folketinget minus Fremskridtspartiet har udtalt sig positivt om, er der kun ét forslag, der muligvis i en stærkt beskåret udgave kan samle flertal i Folketinget. Det er reguleringen af den skattefri bundgrænse på 200 kr. i lov om særlig indkomstskat til et eller andet større beløb, men væsentlig mindre end de 6.000 kr., regeringen har foreslået.

Det er alt, hvad der er tilbage af den store tegning. Det er alt, hvad der er tilbage af det store projekt, og så synes jeg ikke, arbejdsministeren med rette kan bebrejde mig, at jeg ikke har brugt mere tid på det. Der bliver jo ikke bukser af det skind.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det, der kalder mig på talerstolen, er den bemærkning, hr. Svend Auken netop gjorde, som ikke har med dagens tema at gøre. Med formandens tilladelse vil jeg gerne svare, og jeg skal gøre det ganske kort. Hr. Svend Auken hævdede, at regeringens miljøhandlingsplan i går var underkendt. Det mener jeg er helt forkert. Der blev i morges efter meget halloj vedtaget en dagsorden, og den indeholder især den kritiske bemærkning over for handlingsplanen, at prioriteringen bør omlægges, men det kommer ikke bag på regeringen. Det kan man læse i handlingsplanen at vi også selv synes. Vi siger jo selv i handlingsplanen, at med hensyn til ikke mindst de kommunale rensningsanlæg vil det være på det nærmeste umuligt fysisk at nå målet inden for de tre år.

Vi glæder os til arbejdet i Folketingets miljøudvalg, og hr. Svend Auken vil erfare, at dér skal vi nok sætte vort stempel på den kommende udvikling. Hr. Svend Auken bør, tror jeg, forberede sig på, at når vi når frem til det, det drejer sig om: at afgive beretning fra miljøudvalget og genbehandle spørgsmålene her i salen, så vil det nok vise sig, når det rigtig gælder, at der er et stort, bredt flertal for en klog og fornuftig handlingsplan, som skal gennemføres.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Svend Auken har ordet, og så må jeg bede om, at vi vender tilbage til dagens emne: OD.

Svend Auken (S):

Jeg inddrog alene – det mener jeg faktisk er rimeligt – gårsdagens miljødebat ud fra principielle parlamentariske overvejelser, idet jeg konstaterede, at en statsminister, som i går ikke drog den naturlige konsekvens af at have fået prioriteringen i sin handlingsplan underkendt af Folketinget, har på et eneste konkret punkt trukket en linje. Han har sagt: indføres der af Folketinget pligt for virksomhederne til at dele overskuddet med de ansatte, så udskriver jeg valg.

Det synes jeg er en interessant udtalelse. Det er den, jeg har fæstet lid til, og det vil jeg sige, at vore tanker, Det Radikale Venstres tanker og andre partiers tanker om, at det skal være en pligt for virksomhederne, i hvert fald ikke kan gennemføres før efter et